

עלון ישיבת "תפארת מוהרא"ש"

תפארת השבת

נא לא לעיין בשעת התפילה וקריאת התורה | עורך: יעקב נאור

זמני היום

הדלקת נרות 16:11

40 ד' לפני: 15:51

צאת השבת ר"ת: 17:44

לפי אופק יבנאל

דף היומי: בבלי: חולין י' ירושלמי: דמאי כ'

תוספתא: אהלות יד'

צוואת מוהרא"ש

ח בני ובנותי, חתני ותלמידי! חזקו עצמכם באמונה פשוטה בו יתברך, ותמיד תכנסו בדעתכם ויהיה לפני עינכם, אשר הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בהשגחה פרטית פרטית, ואין בלעדיו יתברך כלל, ועל כן מה לכם לדאג על עולם שאינו שלכם?! ומה לכם להתבלבל מאחרים?! ראו להרגיל עצמכם ל ברוך רק אליו יתברך, וכל מה שאתם צרכים בתקשור רק ממנו יתברך, ותדברו עמו בלשון שרגיל לכם הינו באידיש, או בכל ל שון שאתם מרגילים בה, ודבר זה בעצמו יבנה את האמונה אצלכם, כי בזה שהאדם מדבר עמו יתברך, ומרגיל את עצמו לדבר את כל אשר עם לבבו לפניו יתברך, בזה בעצמו מראה לדעת, שנשכנס אצלו אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא מחיה ומחיה ומקים את כל הבריאה כלה, ואין בלעדיו כלל, ותדעו שאמנה היא עקר ויסוד כל היהדות, כי האמונה היא הדבקות בו יתברך, כשאדם מכניס בדעתו אמתת מציאותו יתברך, ומציר לעצמו אורו האין סוף ברוך-הוא שמשכב אותו, והוא עומד בא מצע, זה עקר התענוג והשיעור והדבקות והחיות של הצדיק, והוא מרגיש את עצמו עוד בחיים חיותו כדגמות היותו בעולם הבא, משעשע עצמו בשעשוע דמלכא. ואל כל זה זוכים רק על-ידי אמונה פשוטה בו יתברך, ולדבר הרבה עמו יתברך בתמימות ובי פשיטות גמורה, כאשר ידבר איש אל רעהו, והבן על אביו.

ט זכרו היטב ותישבו עצמכם, ואז תראו כי "שוא תשועת אדם" (תהלים ס, כא), והכל הבל הבלים, ואף אחד לא יכול לעזור לכם, מכל שכן שאינו יכול להזיק לכם. ועל כן אל תראו ואל תחתו מושום בריה שבי עולם, ומכל שכן שאל תחניפו את שום בריה, כי לא יועיל כלל, אלא עוד יזיק לכם לבריאותכם. כי כשאדם שם בטי חונו בבשר ודם, ואחר כך כשאנו נעשה כרצונו, אזי בא לידי אכזבות גדולות עד מאד, ונשבר לגמרי ונופל ברוחו ונחלש דעתו, אבל בזה שמכניסים את עצמו לגמרי באמונה פשוטה בו יתברך, אז מצליחים בכל הענינים, כי אינו חונף לשום בריה, וכן אינו מתירא מושום בריה, וחי את החיים שלו.

דבר ראש הישיבה

הרב הלל אמדדי שליט"א:
כיצד הציל ראש הישיבה מלהינשא לגויה.

לרגל יום השנה של מרן ראש הגראי"ל שטיינמן זצ"ל שחל ביום ראשון האחרון ערב חנוכה אמרנו להביא סיפור מאלף שליחקו בצידו ומאוד מתקשר לימי החנוכה.

בחור בן למשפחה חרדית מהעיר בני-ברק אשר בצעירותו למד בת"ת ובישיבה כמו כל בני גילו. לצערנו הרב פרק עול תורה מעליו עזב את הכל מאחריו התחבר לחברים שאינם הגונים עד כדי כך שהגיע למצב להינשא לגויה רח"ל, כמובן שכמה שההורים ואפילו רבנים חשובים דיברו על ליבו נפלו הדברים על אוזניים ערלות ומי טבע הדברים הבחור התרחק מבית הוריו עד לניתוק גמור, אמנם שמר קשר מעט עם דודו. והנה בשבוע שבו קבע את תאריך החתונה (שכמובן שהוריו לא יגיעו אליה) קיבל טלפון מדודו שאמר לו תראה הרי אתה עומד לעשות מעשה אשר לא יעשה, שנים ניתקת קשר מההורים כדאי מאוד לפחות שבשבת זו תגיע להורים בכל זאת שיראו אותך אולי בפעם ה-...

ולפלא הדבר הבחור הסכים להגיע לבני-ברק להיות אצל הוריו בשבת, כמובן שההורים קיבלו אותו בסבר פנים יפות לא העירו לו על כלום ואפילו שרצה לעשן בשבת רח"ל יצא למרפסת ועישן ובכל זאת החזיקו בפלך השתיקה.

והנה לפני תפילת מנחה של שבת פונה האב בשאלה לכאורה מפתיעה ביותר ואומר לבנו מה דעתך לבוא לשיעור מפי הרב שטיינמן (זצ"ל) הבחור ששמע את השם של ראש הישיבה אמר שכיון שמי דובר ברב שטיינמן (זצ"ל) הוא מוכן להגיע "ויהי לפלא" הבחור שם כיפה וצעד ביחד עם אביו לשיעור לאחר תפילת מנחה כולם ניגשו לרב לברכו בברכת שבת-שלום ואז ניצל האב את ההזדמנות ולחש לרב שבנו עומד להינשא לגויה רח"ל כשהגיע הבן לברך את הרב פנה אליו הרב ושאלו האם קורה לפעמים שיש לך זמנים של חרטה על העבר השיב הבחור שכן, שאל אותו ראש הישיבה כמה פעמים ביום השיב הבחור בין פעם אחת לפעמיים ביום, ואז כששמע ראש הישיבה את התשובה תפס את ידו בחזקה ואמר לו פעמיים ביום יש

לך חרטה וא"כ אתה זוכה להיות בעל תשובה בכל יום, אני מקנא בך ממש וכך במשך כמה דקות חזר ראש הישיבה על הדברים מתוך עומק ליבו הטהור ואמר לו הרי במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, סיים ראש הישיבה את דבריו איחל לו שבת שלום ובכך לכאורה נגמרה הפגישה ללא שום הערה מצד ראש הישיבה.

ואז הגיע הרגע המפתיע במוצ"ק מתקשר הבחור לבחורה ואומר לה שהקשר נותק והוא לא מעוניין בשום קשר עמה, ופשוט התחיל לבכות ולקבל הרהורי חרטה על העבר ההורים המופתעים לא הבינו את אשר התחולל באותו רגע ומה גרם לו כ"כ את התפנית. ובפרט האב תמה מדוע הסכים לבוא לשיעור של ראש הישיבה אף שבעבר לא הסכים לשמוע שום רב.

וכאן רבותיי שימו לב לתשובה של הבחור, וכך מספר שכשהיה בצעירותו תלמיד בכי"תה ז' היה מאוד חלש בלימוד וקשה הבנה וכו' והנה יום אחד מודיע המלמד שכל הכיתה הולכים להבחן אצל הרב שטיינמן (זצ"ל) כמו שהיה נהוג בזמנו בהרבה ת"ת. ומנהגו של הרב היה שמי שעונה תשובה נכונה מקבל סוכריה, וכך הרב בוחן אחד אחד כולם עונים תשובה נכונה ומקבלים סוכריה, וכאשר הוא נשאל לא ידע לענות מנסה לענות ולא מצליח והרב מנסה לעזור אולי בכל זאת זאת יצליח ככה ג' פעמים אולי בכל זאת אדע את התשובה אבל לצערי לא ידעתי וממילא כולם קיבלו סוכריה ואילו אני לא קיבלתי, המבחן הסתיים כולם יוצאים ואז ראש הישיבה קורא לי ואומר, לך מגיע שלש סוכריות מכיוון שאתה נייט לענות שלש פעמים והתאמצת מגיע לך על המאמץ ואז לעיני כולם נתן לי שלש סוכריות שמילאו את ליבי בחום סוף סוף משהו מחשיב אותי, אמנם קרה מה שקרה בינתיים אבל כשאבא אמר לי שיש שיעור של ראש הישיבה הסכמתי לבוא כי נזכרתי מה שקרה לפני שנים רבות.

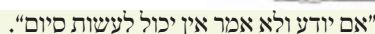
מלמדים והורים יקרים זהו חנוכה מפך קטן של שמן זכו והדליקו בו שמונה ימים, הפך הקטן זה הנקודה הטובה שיש בכל אחד ואחד שצריך למצוא אותה ולעזור את זה בלב התלמיד והבן או הבת ומזה נזכה לראות אותם מאירים יותר ויותר בבחינת מוסיף והולך כמו שראינו בסיפור מפעים זה "ותן לחכם ויחכם"

שבת שלום ומבורך וחנוכה שמח.

לכבוד מרן שליט"א

בחלק מהגמרות החדשות הודפסו בחזרה קטעים שהוצאו בעבר ע"י הצנזורה, רציתי לשאול, מי שלמד את כל המסכת ודילג על השמטות הצנזורה ולא אמרם, האם יכול לעשות סיום מסכת, או שמאחר ולא קרא את אותם קטעים על נקרא שסיים את המסכת. והשיב לו:

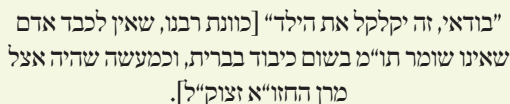

בבוע חבמים ינחלו

לכבוד מרו שליט"א

יש לי ידד אברך יקר, נולד לו בן בשעט"מ, ובקשני
לשאול מרבנו שליט"א, היות ויש לו אח שאינו שומר
תורה ומצוות, והוא רוצה לכבדו בקוואטער בברית
כדי לקרבו לחיי הדת, האם הוא יכול, או שאין ראוי
מכיון שאינו שומר תו"מ.

והשיב לו:

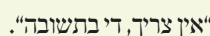

אין דבר העומד בפני התשובה

לכבוד מרו שליט"א

אברך שהורו בתשובה לפני כמה שנים, מבקש לשאול, היות וכשהיה קטן אכל מאכלות אסורות, האם כדאי לו להתענות כנגד כל אכילת איסור שזוכר, או שמאחר וזה עלול להפריע לו בלימוד התורה ביום התענית, אין ראוי לו להתענות, מה עליו לעשות.

והשיב לו:

מתוך שו"ת שנאמרו בישיבתנו ע"י רה"י שליט"א נערך ע"י הבחורים החשובים א"ש דיין נ"י

שאלה: האם צריך להחליט על כמות המימון מראש?

תשובה: אומר התנא דבי אליהו פ"ב, שבזכות מצוות אב ואם של יפת שביסה את ערוות אביו נח זכה בנו הרביעי למלכות גדולה, ויון הוא בנו הרביעי של יפת שנאמר "ובני יפת וגומר, ומגוג, מדי, ויון, ודווקא בנו הרביעי שהוא כנגד הבן הרביעי של חם שהוא היה כנען שקולל ארור כנען. ללמדנו שהקב"ה לא מקפח שום בריה.

לשאלה: היג'א' להת' ד' כ'א: מאבא ברי'ת'א ובה מתאר נ' פ'ח פל'ח ואומר
בהרי'ת'א "ד'לנ' אחרת קה'ל'א ו'ל'ל'א'א ו'מ'ט'א'ב'ים ב'פ'ד'ם א'ב'ד'א'ב'
ו'כ'א'ר'א י'ל'ד'ל'א'ל' מ'ד'א' ד'א קה'ל'א את' מ' פ'ח'נ'כ'ה ב'א'ת'ה ל'נ'?

תשובה: א.) רבינו יוסף חיים זיע"א בספרו בן יהוידע כתב שלא קבעום בשנה הראשונה הואיל ובשנה הראשונה עשו שמונה ימים טובים בוודאי מפני הנסים שנעשו בהם בשמן בכל יום וממילא מוכרחים לעשותו יו"ט, אך לשנה האחרת ראו חכמי הדור שאותה ההארה שהייתה בשמים למעלה בשנה שעברה חזרה ונגלית בשנה זו והבינו שבשמים קבעו ימים אלו לימים טובים. ומה שכתוב "וקבעום" לא מדובר על ב"ד של מטה אלא על ב"ד שבשמים כמו בפורים שכתוב בהם "הימים האלה נזכרים ונעשים" ודרשו בגמ' נזכרים למעלה ונעשים למטה.

(ב) החידושי הרי"ם כותב שבכל ההגים והמועדים מתעורר הארת הנס כפי שהיה כגון פסח, יציאת מצרים, שבועות וכדו' וכשבאו לקבוע את חנוכה לא רצו לקבוע את הנס מיד שמא לא יתעורר הארת הנס בחנוכה של שנה הבאה, אך כאשר ראו שהארת הנס מתעורר גם בשנה אחרת בזמן חנוכה, הבינו שיש לקבוע את חג החנוכה לדורות.

ג. הרב מבריסק ביאר שהרי חז"ל אמרו אין בעל הנס מכיר בניסו, וממילא רק אחרי שעבר שנה הכירו את חסדי ה' יתברך כמה עצומים ורבים היו אזי קבעו להלל ולהודאה.

שאלה: אדם לקנה כסות דלתייה לויצו צ"י ויבסוף נחל הדעתו דדצדיק הבס נרות חנוכה, פאם צריך דבטיבם א כיון למא מלתייה הבס דלתייה אין צריך טביה?

תשובה: השו"ע יורה דעה סימן ק"כ סעיף ח' כתב ישראל שקנה מנכרי כלי והשאלו לחבר טעון טבילה שכתב נתחייב ביד הראשון ממשיך מרן ויש מי שאומר שאם לא לקחו הראשון לצורך סעודה אלא לחתוך דברים שאינם צורך סעודה כגון נייר וכדו' אין צריך להטבילו, והרמ"א הוסיף אבל הראשון אסור להשתמש בו לצרכי סעודה אפילו דרך עראי בלא טבילה. והש"ך שם סעיף קטן י"ז כתב אבל שלא לצרכי סעודה מותר להשתמש ואע"פ שנתקן לצורך סעודה כיון שנמלך עליו לחתוך בו דברים אחרים אין צריך טבילה. וא"כ הוא הדין בשאלתנו שאין צריך טבילה (אמנם יש אחרונים שרצו להחמיר בזה אבל לדינא אין חיוב)

זאת התורה על הפרשה

בעניין עבודת השמחה

"והיה האוכל לפיקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב" ויש לומר על פי המבואר בדברי רבנו ז"ל (ליקוט"מ חלק א" סימן רכב") צריך להיות תמיד בשמחה ולעבוד את ה' יתברך בשמחה ואפילו אם לפעמים נופל ממדרגתו אז דייקא צריך האדם להזכיר לעצמו את הימים והזמנים שכן זכה לעובדו יתברך כראוי ויחזק עצמו בזה כמו שאנו רואים שיש כמה סומים שמהזיקים עצמם באדם שאינו סומא ומאמינים בו והולכים אחריו להיכן שמוליכם וכן גם בסומא אנו רואים שהולך אחר מקלו מאמין למקלו אפילו שאינו רואה כלל לא את מקלו וכל שכן את דרכו, אותו דבר לגבי האדם שנפל ממדרגתו, שצריך ללכת אחר עצמו היינו על הימים והזמנים שזרח לו וזכה לעובדו יתברך אפילו שעכשיו נפל ונסתמו עיניו וליבו אם כל זאת צריך להאחז באותם ימים ולהתקדם בחיים אף שעכשיו נפל מזה עיין שם ...

ועל כן עצה נפלאה לכל אדם בשעה שזורח לו ומאיר לו לעשות רק טוב, הן שילמוד הרבה והן שיתפלל הרבה לפניו יתברך, ואז כאשר יחשך לו חס ושלום יוכל להיזכר בכל מה שלמד בימים שהאיר לו אור עבודתו יתברך.

וזה הפירוש והיה האוכל לפיקדון שכאשר יאיר לו, ישתדל לעשות

שבת גיבוש: בעז"ה ובישועתו זכתה הישיבה לערוך לבחורי החמד שבת גיבוש בשבת האחרונה פרשת וישב מלאה בתוכן רוחני מלבד השולחנות הערוכים במיטב המאכלים כפי המסורת, את השבת כיבדו נכדו של מרן מלכא הגרע"י זצוק"ל הרב יצחק יוסף שליט"א בנו של הרב אברהם יוסף שליט"א רבה של העיר חולון. אשר נשא מדברותיו מתורת רבינו"ל ומוהרנ"ת ז"ל וב"ה חזק מאוד את הבחורים אשר יצאו מלאים התפעלות איך אפשר לשלוט בתורת רבינו"ל אם מתמידים וחוזרים ללא הרף כמו ששמענו פעמים רבות ממוהר"א ש"צוק"ל שצריך לחזור ולחזור עד שיהיה שגור על לשונו ובכך גם יוכל לזכות את הרבים בדיבורי אמונה והתחזקות.

חנוכה בישיבה: זכו הבחורים להיכנס לימי החנוכה בהתעוררות גדולה מאוד ובהכנה מריבית ע"י רבני הישיבה במעלות ימים קדושים אלו ובמעלות התודה וההודאה לבורא עולם שימים אלו צריכים ללוות אותנו לכל השנה כולה ללמוד להכיר טובה לבורא עולם על כל פרט ופרט ממה שנראה לנו כקטן ביותר וק"ו על הדברים הגדולים.

ליל ישישי בקברי צדיקים:

בליל ישישי האחרון יצאו כל הבחורים שהגיעו למיזב הנקודות במבצע "עושים למען הצדיק" לליל תפילה בקברי צדיקים בעיה"ק טבריה רבי מאיר בעל הנס, בית העלמין הישן, קבר ר' חייא רבי עקיבא והרמח"ל, הרמב"ם קברי האימהות ועוד... ולאחר מכן ישבו סביב שולחנות ערוכים בפיצה "אקסטרה" לארוחת ערב חגיגית לציין שאף שחזרו בשעת לילה מאוחרת מאוד הגיעו כולם לתפילת שחרית ולסדרי הישיבה בזמן "אשריכם אשריכם ת"ח",

עלון "תפארת השבת":

בחסדי ה' עלינו זוכה הישיבה להוציא תחת ידה עלון שבועי מלא תוכן רוחני החל מדברי מוהר"א ש"צוק"ל, דבר ראש הישיבה בנושאים מעניינים ומוגזרים ובפרט בענייני חינוך שאלות ותשובות אקטואליות, מעשיות ועוד ועוד. ב"ה אנ"ש מספרים ששולחן השבת שלהם לא עובר בלי קריאת העלון אשר כולם מרותקים סביבו הן ההורים והן הילדים. וב"ה העלון מופץ במאות עותקים גם מחוץ ליבנאל והתגובות נלהבות ביותר וב"ה שם הצדיק הולך ומתגדל ישר כח לכל הבחורים היקרים העוסקים במלאכת הקודש.

שהכול גנוז וסתום וכו'.

אסור לו לפול בדעתו כלל, וצריך להחיות את עצמו, כי בוודאי יש כוונה עמוקה למה ירד עכשיו מהמלכה ונסתר ממנו הכול וכו'.

ועיקר הכוונה הוא כי יש נשמות שנפלו זה אלפי שנים, והתגלגלו בגלגולים וכו', ואי אפשר להם להתעלות, ובוה שאתה נופל ואחר כך מתעורר מהמקום ההוא לשוב אליו יתברך, בזה אתה ממשיך עמך בלי שיעור וערך של נשמות פגומות.

(אשר בנחל, כרך ג, מכתב תמא, שנת תש"ל)

לוקט מאת דן כהן

פניני החלל

צריך להכניס ידיעה זו היטב בלבבו, עד שיהיה תמיד לפני עיניו אמיתת מציאותו יתברך, ואין בלעדיו יתברך כלל, ואפילו אם אחד עושה לו איזה רע, אל ידבר עליו. כי, חס ושלום, מדבר על ה' יתברך שנמצא בתוך האדם.

(אשר בנחל, כרך ג, מכתב תפא, שנת תש"ל)

כשאחד נופל ויורד בעמקי עמקים בשאול תחתיות, רחמנא ליצלן, אשר שם נסתר אורו יתברך לגמרי, שאז הוא מקור הדינים והצמצומים, מאחר

מילתא דפדיחותא

שאלה: מה ההבדל בין סדאם לבין המן? תשובה: את המן ניצחנו ואחר כך שמנו מסיכות. עם סדאם קודם שמנו מסיכות ורק אחר-כך ניצחנו

הרשות הפלסטינית הוציאה את הבול הראשון שלה, שעליו התמונה של ערפאת. לאחר זמן מה דיווחה הרשות כי יש בעיה עם הבול והוא כל הזמן נופל מהמעטפות. ערפאת פנה לאבו עלא שיבדוק את העניין לעומק. אחרי יומיים חזר אבו עלא ואמר לערפאת: "ראים... מצאתי את הבעיה! האנשים יורקים על הצד הלא נכון של הבול"

אריאל שרון, שאול מופז וביבי נתניהו נוסעים במטוס שרון אומר אני זורק 005 שקל שאיש אחד יהיה מבוסס שאול מופז אני זורק 005 שקל בחמש שטרות של מאה שחמישה אנשים יהיו מבוססים ביבי נתניהו אני זורק 005 שקל בשקלים כדי ש 005 איש יהיו מבוססים... הטייס אומר יאללה שתקו למה אני תכף זורק את אתכם ושישה מיליון יהיו מבוססים...

לחמניה וסופגנייה מסתובבות ברחוב הן רואות בורקס מרביץ לשניצל
אומרת לחמניה לסופגנייה "תראי איזה בצק אלים"

ילד: אמא מזה נס כד השמן? אמא: אממ נו איך אני אסביר לך, נכון יש את הסוללה של האייפון

ילד: נו אמא: תחשוב שהיא הספיקה לשמונה ימים ילד: ואו

חידודונים

תשובת לפרשת וישב:

1. אם בערב חנוכה נאנס ולא התפלל מנחה ומתפלל שתיים ערבית האחת לחובה והשנייה להשלמה ובראשונה לא אמר על הניסים ובשנייה אמר כיון שניכר ממעשהו שהראשון היה להשלמה צריך לחזור ולהתפלל בשלישית להשלמה שרק בשניה יצא ידי חובתו.

2. "כרות קומת ברוש".

3. "ויראו אתו מרחוק" (לויח)

ניתן להקדים את התלבויות בקו הליכה למספר: 0795756689
הטלפון: 30602

מדוע דווקא פרשת מקץ יוצאת בשבת חנוכה?

יש לכך הרבה רמזים ונביא את החידוש הנפלא של הגאון ר' חיים קניבסקי שליט"א על כך:

בפרשת השבוע שלנו רואים את הכוח של המהפך, שהוא ממש נגד הטבע והשכל, יש בבית הסוהר נער עברי בזוי שפל בעני המצריים עד מאוד הנקרא יוסף הצדיק שמכרוהו אחיו והנה אם זה לא מספיק, העלילו עליו עלילה שלא הייתה ושמו אותו בבית הסוהר בבור 12 שנה ופתאום מהמקום הכי שפל והנורא הזה יוסף מתהפך נהיה מלך על כל מצרים מביא למצרים עושר גדול ופשוט מולך על הכל ואיש לא ירים

על המועדים

"ופרצו חומות מגדלי"

יש שירים ופיוטים שזכו ונקבעו לדורות, התקדשו בעטרת הנצחיות. כזה הוא פיוט "לכה דודי", כזה הוא הזמר "ברי יוחאי נמשחת אשריך", וכזה הוא "מעוז צור ישועתי", שהיה להימנון של ימי החנוכה. אנו מספרים בו תהילות ה' על כל התשועות, מטביעת פרעה וחילו בים סוף ותליית המן ובניו, עד לניצחון החשמונאים על היוונים- ועד לישועה הגדולה שתהיה במהרה, בהגלות המלך המשיח ובבוא הגאולה. מטיבו של פיוט, שהוא מתמצת את המאורעות ומצביע על הנקודה המרכזית, המשמעותית ביותר, הנה, כך מתאר רבי מרדכי, הפיוט, ששמו רמזו בראשי הבהים, את מוראות הדיכוי היווני: "יוונים נקבעו עלי, אזי בימי חשמונאים, ופרצו חומות מגדלי וטימאו כל השמונים". ואז בא הנס וציונו: "ומנותר נקנים נעשה נס ליושנים, בני בניה ימי שמונה קבעו שיר ורגנים". ואנו עומדים ותוהים: היוונים שלטו בארץ מאה ושמונים שנה, שיעה דורות של כפייה תרבות זרה, מתנכרת. בתחילה "כפה רד", בהטבות מפליגות למתייוונים, ופתיחת שערי השלטון בפניהם. בבניית אצטדיונים, עריכת מופעים, תחרויות אתלטיקה וספורט, מרוצים והתגוששויות. עד כדי כך הגיעו, שבנו אצטדיון ענק בירושלים, עיר הקודש והמקדש, עיר התורה והיראה, עיר הסנהדרין הגדולה, ופיתו את פרחי הכהונה לעקור ממשמרתם כדי להוות בתחרויות הספורט! היה זה כדלק מיוקק על תבערת היצר הרע, השוכן בלב כל יציר אנושי. הכל מותר, אף מומרץ ומסוכסד. המונים התפתו, נטו ונסחפו. ואעפ"כ, שבו וחזרו, אל התורה והמצוות, לחיק האמונה. כי בחלוק השיכרון, בהימוג התאזית, התפכחו וראו כי קליפה בלי תוכן היא, מעטה כוב ומחזה תעתועים. מקסם שווא הוא, רדוד ושיקרי. והאמת מצויה בבית המדרש, התוכן צפון במורשת האבות. וכשך הסער, בהתפורר הערפילים, שב מצפן המצפון להורות את הכיוון. תרבות יון. הובסה. היהדות ניצחה.

ואז בא אנטיכוס, וניסה לכפות בכח הזרוע. סגר את בתי המדרש, שרף את ספרי התורה,

סיפור לשבת

לאחר תקופה לא קצרה של קשיים - הדבר נודע לאחי, באמצעות בנו שהחל להגיע לפי עמים לבקור בשבתות. אחי הגיע יום אחד עם משפחתו לשבת אצלנו, וראיתי שהבחין היטב ביחס שלי אל הילד. במוציא אותה שבת הוא לקח אותי הצדה ואמר: "תשמע, נראה לי שאתה מתבייש להורות בכך, אך נראה לי שיש לך אותה בעיה כמו שהייתה לי".

ראיתי זאת כהתקפה אישית עליי ואמרתי לו: "אתה צודק. באמת יש לי בעיה, ואפילו בעיה גדולה יותר משלך, יש למרות שהיא גדולה יותר - אני עושה הכל כדי לתקנה ואיני ממהר להיפטר מהילד שלי".

הוא נפגע ולא הוסיף לדבר, ואני המשיכתי להתעמת עם הילד שלי. הגענו לדבריהם קשים מאד, כמו לסגור אותו בחדר כשהוא משתולל במשך שעות - למעשה הגעתי לאפיסת כוחות.

יום אחד פשוט התפרצתי עליי ואמרתי לו: "אתה הורג את ההורים שלך". ונתתי לו מבט שחששתי שהוא מביע כאב, אך ככל הנראה הוא הביע משהו הרבה יותר חזק.

הוא הביט בי ואמר: "אני יודע שאתה שונא אותי. תמיד אמרתי את זה, ועכשיו אני רואה שזה נכון".

לא הכחשתי. גם מפני שלא היה בי כוח להתחיל לפייס אותו, וגם... משהו שידעתי בתוך-תוכי שיש צדק בדבריו. הילד שלי עינה את נשמתו, פגע בי והתחצף אליי בכל דרך אפשרית - איך ילד כזה יכול לגדול כך? מה עשיתי לו, שכך הוא מתנהג כלפיי?

ובשעה שחשבתי על הדברים, הבנתי שיש לי משהו אישי עם הבן שלי - לא משהו חינוכי. הבנתי שאין שום קשר בין ההתפרצויות והפיציות שלי אליו - ובין חינוך. ידעתי שאני מתח שכן אתו אישית במקום לחנך אותו. לפתע עלה במוחי שאולי הדרך שבה אני צריך לנהוג בו היא הדרך שבה נהגתי בנו

את רגלו בלי רשות מיוסף הצדיק, וזוכה להתחתן ולהביא ב' שבטים, ממש מהפך שלא נתפס בשכל האנושי זהו הכוח של עם ישראל וכן בחנוכה באו היוונים גזרו שלא יהיה שבת אין חדש אין חגים, אין תורה המזבח מנופץ, פתאום מגיע משפחה אחת והכל מתהפך מקבלת את המלוכה מחזירה את בית המקדש מטהרת אותו וחוזרים בתשובה וזה בכוח המהפכה שרואים בפרשה, שעליה הובא במדרש הפסוק "קץ שם לחושך" זה המכנה המשותף בין פרשת מקץ לחנוכה, ולכן הקב"ה גילגל שתמיד תצא פרשת מקץ בחנוכה.

מאת שמעון סלמה

עקר את המזוזות, גזר מוות על קיום המצוות. ההמשך ידוע, גם זה לא עזר. העם התקומם מעטים מול רבים, חלשים מול חזקים. אבל חלשים אלו-גיבורים היו ברוחם, ואליהם בעזרים. "לא בחייל ולא בכח, כי אם ברוחי, אמר ה'- ניצחו. וראה זה פלא: כל זה לא נרמז בפיוט "מעוז צור"! לא הפיתוי, ולא הגזירות. לא העברה על הדת, ולא השבתת עבודת הקודש בבית המקדש והקרבנות לעבודה זרה על מזבח, רחמנא ליצלן! ומה נכתב שם? "ופרצו חומות מגדלי, וטימאו כל השמונים". מה הכוונה ב"פרצו חומות מגדלי"? הכוונה היא למה ששינו במשנה שהיוונים פרצו "ג" פרצות בסורג, ושגברו החשמונאים שבו וגידרום וגזרו כנגד "ג" השתחויות. ואנו תוהים: כלום זה מה שיש להזכיר אודות מעללי היוונים? לא מזכירים שגזרו על השבת, על ברית מילה, על קביעת המועדות. לא מזכירים הריגת חסדי עליון, ביטול עבודת בית המקדש- לא מזכירים מאומה, וזלת פרצות שפרצו בחומה? וזכר עולם עשו להן, השתחויה על כל פירצה גדולה? מכל עולותיהם, מכל רדיפותיהם ונגישותיהם, זה מה שמציניים? אכן כן! כי זה העיקר, והכל כלול בו: אותו סורג מהווה תא המחיצה עבור הגוים, שנאסרו לעוברו. לא בכדי פרצוהו היוונים. היה זה ביטוי לניסיון היווני לקעקע את החומה המפרידה בין היהודי לגוי. לבטל ועבודת היות עם סגולה, שהובטח: "והייתם לי קדושים כי קדוש אני, ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי! כל השאר", הוא תוצאה, אמצעי להשגת המטרה! כמה יש לנו לעמוד בדרכם של החשמונאים. לגדור את הפצות ולהשגיח על פח השמן הטהור, על חינוכם הטהור של ילדינו, שלא יושפעו מהרוחות הרעות והאווירה המושחתת והמפועלת, אותה החזירו המתיוונים החדישים! וכן שלא נפרוץ פרצות במקדש. שיחת חולין בבית הכנסת, בית מקדש מעט, פירצה היא. אווירת קלות ראש בשולחן שבת, עוד פירצה. ובייחוד כשזה מתמסד, והופך לפירצה של קבע!

מתוך "מעייני המועד" לוקט ע"י הבה"ח א"ש דיין

ואם הם אינם מודעים לכך שבין אבות ליל-דיהם יש מערכת גוססת - סבוכה לעיתים - של רגשות, הם עלולים להיפגע וגם לפגוע מבלי לדעת, ולפעול אחרת לגמרי ממה שהם מורג-לים.

הדרך החינוך האמיתית היא לחנך, לא לפגוע, לא להעליב, לא להרביץ ולא לרדוף ילד עד חורמה. כאשר אדם אובייקטיבי כלפי ילד - הוא ידע בדיוק כיצד לגמול אותו. ברגע שיש לו בנו, הוא חרד פחות לגורלו ודווקא משום כך ינהג בו במי תינות ובחכמה. ברגע שזה הילד שלו, נכנסים כאן דברים אישיים, נפשיים ורגשיים, שעלולים להוביל למחזות אחרים.

נדירים האנשים שמצליחים להיות אובייקטיביים לגמרי לגבי הילדים שלהם ומג-תנהגים אליהם כאשר הם מתרחקים כאילו היו בנים של משהו אחר - בצורה, כחמה ואובייקטיבית. שמעתי על אחד מגדולי הדור בימינו, שבנו לא הלך בדרכו אך הוא המשיך לקרבו למרות שאיש במעמדו לא יכול להרשות לעצמו בן שכזה. הייתה לו היכולת לראות את הדברים ללא נגיעות אישיות - ממש כמו מחנך דגול - וזהגרם לבנו האהוב אותו ולכבדו.

איני ממליץ לעשות את מה שאחי ואני עשינו - להוציא ילד מהבית הן דבר חריג - אך מותר ללמוד מהניסיון שלנו ולפחות לדעת את העוב-דה שנחשפה כאן: שאדם קרוב אצל עצמו ואצל בנו, הוא סובל מנגיעות אישיות וראוי שיילחם בכך.

לא מזמן שוחחתי עם ילדי, היום כבר בחור המתקרב לשידוכים, על התקופה ההיא. בעי-צומה של השיחה התפרץ כל הכאב שלו על הנטישה. שינו מיררנו בבכי של צער על שהג-ענו למקומות שכאלה, אך ידענו שאם לא היינו עושים זאת, לא יכולנו להיות קרובים, מחוברים ואוהבים כפי שהפכנו להיות.

סוף...

הדוד שלו - ומדוע לא עשיתי כך? התשובה על כך ברורה לחלוטין.

התקשרתי לאחי וביקשתי ממנו שייקח את הילד שלי אליו. הוא נדהם ולא הבין מה שינה את דעתי, ואז הסברתי לו: "חשבתי שאני מחנך טוב יותר ממך, הנה הצלחתי להתייחס לבן שלך בצורה חכמה ובריאה. לא פגעתי בו, רק הטפתי לו בעדינות, באהבה ובמחנך דוגמא אישית אך לנהוג - ועובדה, זה עובד. ופתאום אצל הילד שלי, עצמי ובשרי, זה לא עבד. לא הצלחתי לנהוג בו כפי שאני נוהג עם בנך. כעת אני מבין מדוע מחנכים רבים נכשלים עם ילדיהם, כי מול הילד לא פועלים רק עם השכל אלא עם רגש אבהי, ולפעמים רגש זה מוחק את הבנת השכל לגבי מה באמת צריך לעשות".

סיכמנו שייקח את הילד לניסיון, וכך היה. ואכן, הבן שלי נקלט שם, ואחי, ראה זה פלא, התייחס אליו בדיוק כפי שאני התייחסתי לבנו. עברו שנתיים, שניהם השתנו, התרגנו, ובתור לך מסוים שב כל אחד לביתו. קשה לי לתאר את התהליך שעברנו. רק אומר שכיום בני ואני קשורים זה לזה בצורה שאין להעלות על הדעת. הוא מכבד אותי ומשתדל לרצות אותי.

אני חושב שהניסיון שלי צריך להתפרסם בר-בים, דווקא מפני שהוא לא היה פתרון רצוי וטוב. אסור להורים לוותר על אחד מילדיהם, גם לתקופה. אבל הספור הזה חייב לעורר את הזהירות בכל הנוגע לדינמיקה המתפתחת בין הורים לילדים, בעיקר בנוגע לתגובות כלפי מה שנראה כסטייה מהדרך החינוכית.

גם מחנכים דגולים שיועדים להקב נפוש הילד חייבים להיזהר ולהישמר כשמדובר בילד שלהם. לפעמים עובדת היותם מחנכים, מהווה חיסרון, משום שהם בטוחים שהם פועלים עם ילדיהם בצורה חינוכית שכלית,

כל המעוניינים להקדיש עלון זה להצלחה לרפואה או להבדיל לע"נ וכדומה ניתן לפנות לראש הישיבה בטלפון:

0533191403

כמו כן לשמיעת השיעורים של ראש הישיבה ניתן להתקשר לקו ישיבה

שמספרו: 079-575-6689

כמו כן ניתן לקבל את העלון במייל: 4257869@gmail.com

מזל טוב לבוגר ישיבתו הבה"ח מאיר מנו לרגל בואו בקשרי האירוסין

הצלחה לתורמים

העלון מוקדש להצלחת התורם החפץ בעילום שמו.